

e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestigia reliquisti : concède propítius, ut per mortem et sepul túram tuam, ad resurrectionis glóriam perducámur. Qui vivis et regnas. **Commem. Feriæ. 222.**

## AD TERTIAM.

**Capit.** Quis est. *ut supra.*

**R.** br. Tuam síndonem, \* Venerámur Dómine. Tuam. **V.** Tuam recólimus passiónem. Venerámur Dómine. **Gloria Patri.** Tuam síndonem.

**V.** Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. **R.** Quia per mortem tuam redemísti mundum.

## AD SEXTAM.

**Capitulum.** *Isaïæ Ixiiij.*

**Q**uare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculari? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

**R.** br. Adorámus te Christe, \* Et benedícimus tibi. Adorámus. **V.** Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. **Gloria Patri.** Adorámus.

**V.** Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

## AD NONAM.

**Capitulum.** *Isaïæ Ixiiij.*

**C**ircumspéxi, et non erat auxiliátor; quæsi vi, et non fuit, qui adjuváret : et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

**R.** br. Ompis terra adóret te, \* Et psallat tibi. Omnis. **V.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et. **Gloria Patri.** Omnis.

**V.** Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

## IN II. VESPERIS.

**Añæ et Capit. de Laud.** Psalmi ut in j. Vesp. de **Communi Apost. [I]** et loco ult. Ps. Voce mea. 168.

**Hymnus.**

**G**loriam sacra celebrémus omnes Síndonis : lætis recolámus hymnis, Et piis votis monuménta nostræ Certa salutis.

Quæ refert semper veneránda sindon, Sanguine impréssis decoráta signis,

Dum cruce ex alta tulit involútum Corpus Jesu.

Reddit hæc sævos ánimo dolóres,  
Quos tulit, casum miserátus Adæ,  
Christus humáni géneris Redémptor,

Morte perémpta.

Sáucium ferro latus, atque palmas

Et pedes clavis, laceráta flagris

Membra, et infíxam cápiti coronam

Monstrat imágo.

Quis pius siccis óculis, et absque

Intimi cordis gémitu notáta

Vívaque indignæ simulátra mortis

Cérnere possit?

Nostra cum solum tibi, Christe, culpa

Causa tantórum fúerit malórum,

Nostra debétur tibi vita : vitam

Dédimus ipsam.

Sit tibi, Fili, decus atque virtus,

Qui tuo mundum rédimis cruóre,

Quique cum summo Genitóre, et almo

Flámine regnas.

Amen.

**V.** Tuam síndonem venerámur Dómine. **R.** Tuam recólimus passiónem.

**Ad Magnif. Añæ.** Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto corpore Jesu, involvit illud in sindone munda. **Commem. Feriæ. 222.**

## FERIA SEXTA

POST DOM. III. QUADRAG.

**SS. Quinque Vulnerum D. N. J. C.**

**Duplex majus.**

IN I. VESPERIS.

**Añæ et Capit. de Laudibus.** [393] Psalmi ut in **Cœna Domini.** 322.

**Hymnus.**

**P**ange lingua gloriósi Lauream certáminis, Et super Crucis trophæo Dic triúmphum nóbilem : Quáliter Redémptor orbis Immolátus vicerit.

De paréntis protoplásti Fraude Factor cóndolens, Quando pomi noxiális In necem morsu ruit : Ipse lignum tunc notávit, Damna ligni ut sólveret,

Hoc opus nostræ salutis Ordo depopóscerat ; Multifórmis proditóris Ars ut artem falleret, Et medélam ferret inde, Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri Plenitúdo témporis, Missus est ab arce Patris Natus orbis Cónditor ;



Atque ventre virgináli  
Carne amíctus pródiit.  
Vagít infans inter arcta  
Cónditus præsepia :  
Membra pannis involúta  
Virgo Mater álligat :  
Et Dei manus pedésque  
Stricta cingit fáscia.  
Sempitérna sit beátæ  
Trinitáti glória,  
Æqua Patri, Filióque;  
Par decus Paráclito :  
Unius, Triníque nomen  
Laudet univérsitas.

Amen.

℣. Vidébunt in quem  
transfixérunt. ℞. Et dolé-  
bunt super eum, ut in  
morte primogéniti.

Ad Magnif. Añá. Dum  
in cruce pendéret unigé-  
nitus Dei Fílius, et ab  
ómnibus subsannarétur,  
Mater ejus Virgo María  
ipsum verum Deum et  
hómínem cóndolens ve-  
nerabátur.

Oratio.

**D**Eus, qui unigéniti Fí-  
lii tui passióne, et  
per quinque vúlnera ejus,  
sánguinis effusióne, hu-  
mánam natúram peccáto  
pérditam reparásti : trí-  
bue nobis quæsumus, ut  
qui ab eo suscépta vúl-  
nera venerámur in terris,  
ejúsdem pretiosíssimi  
sánguinis fructum conse-

qui mereámur in cælis.  
Per eúmdem Dóminum.

Commem. Feriæ. 238.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum in cruce  
confixum, quinque plagis  
vulnerátum, \* Veníte ad-  
orémus. Ps. Veníte. 2.

Hymnus. Pange lingua.  
ut supra. [387]

In I. Nocturno.

Añá. Quis est qui venit  
de Edom, tinctis véstibus  
de Bosra?

Ps. In Dño confído. [42]

Añá. Quare rubrum est  
indumentum tuum, et ve-  
stiménta tua sicut calcán-  
tium in torculari?

Ps. Dómine quis habi-  
tábit. [42]

Añá. Tórcular calcáviso-  
lus, et de géntibus non fuit  
vir mecum.

Ps. Dómini est terra. [70]

℣. Foderunt manus meas  
et pedes meos. ℞. Dinu-  
meraverunt ómnia ossa  
mea.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. liij.

**Q**uis credidit audítui  
nostro? et brá-  
chium Dómini cui  
revelátum est? Et ascén-  
det sicut virgúltum coram  
eo, et sicut radix de terra  
sitiénti : non est spécies

ei, neque decor : et vídi-  
mus eum, et non erat  
aspéctus, et desiderávi-  
mus eum : despéctum, et  
novíssimum virórum, vi-  
rum dolórum, et sciéntem  
infirmítatem : et quasi  
abscónditus vultus ejus et  
despéctus, unde nec repu-  
távimus eum. Vere lan-  
guóres nostros ipse tulit,  
et dolóres nostros ipse  
portávit : et nos putávi-  
mus eum quasi leprósum,  
et percússum a Deo et  
humiliátum. Ipse autem  
vulnerátus est propter ini-  
quitates nostras, attrítus  
est propter scélera nostra :  
disciplina pacis nostræ su-  
per eum, et livóre ejus sa-  
nátí sumus.

℞. Gratificávit nos Deus  
in dilécto Fílio suo : \* In  
quo habémus redempti-  
onem per sánguinem ejus in  
remissióne peccatórum.  
℣. Ecce venit plenitúdo  
témporis, in quo misit  
Deus Fílium suum in ter-  
ras. — In quo.

Lectio ij.

**O**mnes nos quasi oves  
errávimus, unusquis-  
que in viam suam decliná-  
vit : et pósuit Dóminus in  
eo iniquítatem ómnium  
nostrum. Oblátus est quia  
ipse vóluit, et non apérui

os suum : sicut ovis ad oc-  
cisióne ducétur, et quasi  
agnus coram tondénte se  
obmutéscet, et non apériet  
os suum. De angústia, et  
de judicio sublátus est :  
generatióne ejus quis  
enarrábit? quia abscessus  
est de terra vivéntium :  
propter scelus pópuli mei  
percússi eum. Et dabit im-  
pios pro sepultúra, et dí-  
vitem pro morte sua : eo  
quod iniquítatem non fé-  
cerit, neque dolus fúerit  
in ore ejus. Et Dóminus  
vóluit contérrere eum in  
infirmítate.

℞. Nos qui aliquádo  
erámus longe, facti sumus  
prope per sánguinem Jesu  
Christi : \* Ipse est pax no-  
stra, qui fecit útraque  
unum. ℣. A Dómino fa-  
ctum est istud, et est mi-  
rábile in óculis nostris. —  
Ipse.

Lectio iij. Cap. lxij.

**Q**uis est iste, qui venit  
de Edom, tinctis vé-  
stibus de Bosra? iste for-  
mósus in stola sua, grá-  
diens in multitudíne for-  
titudinis suæ. Ego qui  
loquor justítiam, et pro-  
pugnátor sum ad salván-  
dum. Quare ergo rubrum  
est indumentum tuum, et  
vestiménta tua sicut cal-



cántium in torculari? Torcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor : quæsívi et non fuit qui adjuváret.

✠. In primogénito ex mórtuis complácuít omnem plenitudinem divinitátis inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, \* Pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt. ✠. Ipse est caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. — Pacificans. Glória Patri. Pacificans.

In II. Nocturno.

Aña. Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ps. Deus Deus meus respice. 39.

Aña. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Ps. Jubilate Deo. 93.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

Ps. Notus in Judæa. 105.

✠. Vere languóres nostros ipse tulit. ✠. Et dolóres nostros ipse portávit.

De Sermóne sancti Bernárdi Abbátis.

Lib. de Pass. Dom. cap. xlj.

Lectio iv.

**C**Aptus ergo Jesus post plúrimas illusions tam Judæórum quam Géntium : post ságuinis plures effusions, clavis immitibus má nibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno crucis Salvátor noster mitissimus Jesus. Intuére, et respice rosam passiónis sanguineæ, quómodo rubet in indicium ardentissimæ caritátis. Conténdunt pássio et caritas : illa ut plus árdeat, ista ut plus rúbeat.

✠. Per mortem destrúxit Jesus eum qui mortis habébat impérium, \* Ut liberáret eos qui timóre mortis obnoxii erant servitúti. ✠. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fieret. — Ut liberáret.

Lectio v.

**V**ide quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra, rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utrâque. Inspice pedem unum et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit propter mixtúram aquæ; quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum lancea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

✠. Per hóminem mors, et per hóminem resurrectio mortuórum : \* Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ✠. Novíssime autem inimica destruetur mors. — Et sicut.

Ex eódem divo Bernádo. Serm. de Passione Domini.

Lectio vj.

**R**espice, Dómine sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélsó cœlórum habitáculo, et intuére hanc sacrosáctam hóstiam, quam tibi

offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis frátrum suórum, et esto placábilis super multitudíne malítiæ nostræ. Cognósce Pater túnicae filii tui Joseph. Heu! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo reliquit.

✠. Vidémus Jesum propter passiónem mortis, glória et honóre coronátum, \* Ut pro ómnibus gustáret mortem. ✠. Decébat eum, qui multos filios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. — Ut pro. Glória Patri. Ut pro.

In III. Nocturno.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmi de iij. Nocturno Virginum. [149]

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Aña. In amaritudíne sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

✠. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes no-



stras. **R.** Attritus est propter scélera nostra.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vij. Cap. xix.

**I**N illo témpore : Sciens Jesus, quia ómnia consummata sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Et reliqua. Homília sancti Cyrílli Episcopi Alexandríni.

Lib. 12. Comm. in Joann.

**Q**UM ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

**R.** Manifestáta est grátia Dei per illuminatió-nem Salvatóris nostri Jesu Christi : \* Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incor-

ruptiónem. **V.** Liberávit et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. — Qui.

Lectio viij.

**C**onsummátum esse ait impietátis Judáicæ modum, et impoténtem sæviéandi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquerunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuerunt? Quod supplicii aut contuméliæ genus prætermiserunt? Quamóbrem jure, Consummátum est, ait : sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud íferos erant, invitánte (advénit enim ut mortuórum ac vivórum dominarétur) ipsam pro nobis mortem suscepit, commúnem hanc naturæ nostræ passió-nem sustínuit in carne sua.

**R.** Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus, quóniam occisus es, et redemísti nos Deo, \* In ságuine tuo. **V.** Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdotés. — In ságuine. Glória Patri. In ságuine.

Lectio ix. de Homilia Feriæ. 238.

Te Deum laudámus. 20.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vere languóres \* nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psalmi de Dominica. 21.

2. Ipse autem \* vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus \* plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

4. Omnis qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, \* qui transítis per viam, attendite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiaë liij.

**C**hristus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attritus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

**L**ustra sex qui jam perégit,

Tempus implens córporis, Sponte líbera Redémptor Passiáni deditus, Agnus in Crucis levátur Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet, Spina, clavi, láncea Mite corpus perforárun, Unda manat, et cruor :

Terra, pontus, astra, mundus,

Quo lavántur flúmíne.

**C**ruX fidélis, inter omnes

Arbor una nóbilis :

Silva talem nulla profert

Fronde, flore, gérmine :

Dulce ferrum, dulce lígnum,

Dulce pondus sústinent.

**F**lecte ramos arbor alta,

Tensa laxa viscera,

Et rigor lentéscat ille,

Quem dedit natívitas;

Et supérni membra Regis

Tende miti stípíte.

**S**ola digna tu fuísti

Ferre mundi víctimam;

Atque portum præparáre

Arca mundo náufrago,

Quam sacer cruor perúnxit,

Fusus Agni córpore.

**S**empitérna sit beatæ

Trinitáti glória,

Æqua Patri, Filióque;

Par decus Paráclito :

Únius, Triníque nomen

Laudet univérsitas.

Amen.

**V.** Vidébunt in quem transfixérunt. **R.** Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

**Ad Bened. Añæ.** Unus militum láncea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.



## Oratio.

**D**Eus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque vúlnera ejus, sán-guinis effusióne, humánam natúram peccáto pérdi-tam reparásti : tribue nobis quæsumus, ut qui ab eo suscepta vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sán-guinis fructum cónsequi mereá-mur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Commem. Feriæ. 239.

Ad Primam in *K. br.*

*V.* Qui vulnerátus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laud. supra.

*K. br.* Foderunt manus meas, \* Et pedes meos. Foderunt. *V.* Dinumeraverunt ómnia ossa mea. Et pedes. Glória Patri. Foderunt.

*V.* O vos omnes, qui transitis per viam. *K.* Atténdite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaia 1.

**F**Aciam meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus : et ídeo non sum confúsus.

*K. br.* Vere languóres nostros, \* Ipse tulit. Vere. *V.* Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse. Glória Patri. Vere.

*V.* Disciplina pacis nostræ super eum. *K.* Et lívóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Capitulum. Isaia liij.

**T**Rádidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

*K. br.* Ipse vulnerátus est, \* Propter iniquitátes nostras. Ipse. *V.* Attrítus est propter scélera nostra. Propter iniquitátes. Glória Patri. Ipse.

*V.* Oblátus est quia ipse vóluit. *K.* Et non apéruit os suum.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Laud.

Psalmi ut in Cœna Domini. 322.

Hymn. ut in j. Vesp. [387]

*V.* Vidébunt in quem transfixérunt. *K.* Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnif. Añæ. Ego sum vestra redemptio : manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ

sunt : propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum : aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt : in escam meam fel dedérunt, et in latus lanceam; mórtuus, et sepúltus resurrexi : vobiscum sum, et vivo in ætérnum.

Commem. Feriæ. 240.

FERIA SEXTA

POST DOM. IV. QUADRAG.

Pretiosissimi Sanguinis  
D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphonæ.

1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [1]

2. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

3. Vestitus erat veste aspersione sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

5. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. ix. c



Ratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis : neque per sán-guinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sán-guinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne in-venta.

Hymnus.

**F**Estivis résonent cóm-pita vóicibus, Cives lætítiam fróntibus éxplicent, Tædis flammíferis órdine pródeant Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Christus in árbore Fudit múltiplici vúlneres sán-guinem, Nos facti mémoires dum cólimus, decet Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies gravis

Adámi véteteris crimine cóntigit, Adámi intégritas et pietas novi

Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum sum-mus ab æthere



Languéntis Géniti si Pa-  
ter áudiit,  
Placári pótius sángine  
débuit,  
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam  
sángine próluit,  
Abstérgit máculas, et ró-  
seum decus,  
Quo fiat símilis prótinus  
Angelis,  
Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite  
póstmodum  
Se nullus rétrahat; meta  
sed última

Tangátur; tríbuet nóbile  
præmium,  
Qui cursum Deus ádu-  
vat.

Nobis propítius sis, Gén-  
itor potens,  
Ut quos unígenæ sángui-  
ne Fílii

Emísti, et plácido Flámi-  
ne récreas,  
Cœli ad cúlmina tránsfe-  
ras. Amen.

℣. Redemísti nos Dó-  
mine in sángine tuo.  
℟. Et fecísti nos Deo no-  
stro regnum.

Ad Magnificat. Aña.  
Accessístis ad Sion mon-  
tem, et civitátem Dei vi-  
véntis, Jerúsalem cœlé-  
stem, et Testaménti novi  
mediatórem Jesum, et  
sánguinis aspersionem

mélius loquéntem quam  
Abel.

## Oratio.

O Mnípotens sempitérne  
Deus, qui unigénitum  
Fílium tuum mundi Re-  
demptórem constituísti,  
ac ejus Sángine placári  
voluísti : concéde quæsu-  
mus, salutis nostræ pré-  
tium solémni cultu ita ve-  
nerári, atque a præsentis  
vitæ malisejus virtúte de-  
féndi in terris, ut fructu  
perpétuo lætémur in cœ-  
lis. Per eúdem.

Commen. Feriæ. 255.  
AD MATUTINUM.

Invit. Christum Dei Fí-  
lium, qui suo nos redémít  
sángine.\* Veníte adoré-  
mus. Ps. Veníte. 2.

## Hymnus.

IRA justa Conditóris,  
Imbre aquárum vín-  
dice,

Crimínosum mersitorbem  
Noe in arca sóspite :

Mira tandem vis amoris  
Lavít orbem sángine.

Tam salúbri terra felix  
Irrigáta plúvia,

Ante spinis quæ scatébat,  
Germinávit flósculos :

Inque néctaris sapórem  
Transiére absínthia.

Triste prótinus venenum  
Dirus anguis pósuit,  
Et cruénta belluárum

Désiit ferócia :

Mitis Agni vulneráti  
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ  
Altitúdo impérvia!

O suávitatis benigni  
Prædicánda pectoris!

Servus erat morte di-  
gnus,

Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocá-  
mus

Ultiónem júdicis,  
Tunc loquéntis protegá-  
mur

Sánguinis præsentia :  
Ingruéntium malórum

Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet or-  
bis,

Grata servans múnera,  
O salutis sempitérnæ

Dux et auctor ínclyte,  
Qui tenes beáta regna

Cum Parénte et Spíritu.  
Amen.

## In I. Nocturno.

Aña. Postquam consum-  
máti sunt dies octo, ut  
circumciderétur puer, vo-  
cátum est nomen ejus  
Jesus.

Ps. Quare fremuérunt. 5.

Aña. Factus in agonía,  
prolíxius orábat, et factus  
est sudor ejus sicut guttæ  
sánguinis decurréntis in  
terram. Ps. Dómine quid  
multiplicáti sunt. 5.

Aña. Judas, qui eum trá-  
didit, pœniténtia ductus,  
rétulit trigínta argénteos,  
dicens : Peccávi, tradens  
sánguinem justum.

Ps. Consérva me. 13.

℣. Redemísti nos Dómi-  
ne. ℟. In sángine tuo.

De Epístola beáti Pauli  
Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. ix. c

**G**hristus assistens  
Póntifex futuró-  
rum bonórum, per

ámplius et perféctius ta-  
bernáculum non manufá-  
ctum, id est, non hujus

creatiónis : neque per sán-  
guinem hircórum aut vi-  
tulórum, sed per próprium

sánguinem introivit semel  
in Sancta, æténa redem-  
ptióne invénta. Si enim

sanguis hircórum et tau-  
rórum, et cinis vítulæ

aspérsus inquinátos san-  
ctificat ad emundatióem

carnis, quanto magis san-  
guis Christi, qui per Spí-  
ritum sanctum semet-  
ípsum obtulit immaculá-  
tum Deo, emundábit con-  
sciéntiam nostram ab opé-  
ribus mórtuis, ad servién-  
dum Deo vivénti? Et ideo  
novi Testaménti mediátor  
est : ut morte intercedénte,  
in redemptiόem eárum  
prævaricatiόnum, quæ



erant sub prióri Testaménto, repromissionem accípiant, qui vocáti sunt, aetérnæ hereditátis.

**R.** Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est: \* Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. **V.** Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. — Exeámus.

**Lectio ij.**

**U**BI enim testaméntum est, mors necesse est intercédát testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo, accípiens sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo; ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine similiter aspérsit. Et ómnia pene in ságuine se-

cúndum legem mundántur: et sine ságuinis effusióne non fit remissio.

**R.** Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum, \* Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. **V.** Fide celebrávit Pascha et ságuinis effusióne, ne qui vastábat primitíva, tangeret eos. — Et ait.

**Lectio iij. Cap. x. d**

**H**abéntes itaque fratres fidúciám in intróitu Sanctórum in ságuine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclináblem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus invicem in provocatióne caritátis, et bonórum óperum.

**R.** Vos, qui aliquándó erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi: \* Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. **V.** Complácuit per eum

reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. — Ipse. **Gloria Patri.** Ipse.

**In II. Nocturno.**

**Aña.** Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

**Ps.** Dóminus regit me. 38.

**Aña.** Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a ságuine Justí hujus.

**Ps.** Exaltábo te. 57.

**Aña.** Et respóndens univérsus pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

**Ps.** Exáudi Deus oratió-nem. 92.

**V.** Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **R.** Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

**Homilia ad Neophytos.****Lectio iv.**

Ultis ságuinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exéplum, et priórem typum recordémur, et pristinam Scriptúram nar-rémus. In Ægypto, nocte

média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continébat univérsos, remédiu discre-tiónis invéntum est. Pro-finde exéplum mirábile, ut discas in veritáte virtú-tem. Ira divínæ indigna-tiónis sperabátur, et do-mos síngulas mórtifer cir-cuibat. Quid igitur Móy-ses? Occídite, inquit, agnum annículum, et sán-guine ejus liníte jánuas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévít? Valde, inquit; non eo quod san-guis est, sed quia Domí-nici ságuinis per eum demonstrátr exéplum. **R.** In timóre incolá-tus vestri conversámini, \* Sciéntes quod non cor-ruptíbilibus auro, vel ar-génto redémpti estis. **V.** Sed pretiósó ságuine, quasi agni immaculáti Christi. — Sciéntes.

**Lectio v.**

**N**AM sicut regnántium státuæ, quæ sine cau-sa sunt, et sermóne, non-



núnquam ad se confugiéntibus homínibus ánima, et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imáginem principálem : ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit : non quia sanguis fuit, sed quia hujus ságuinis ostendébat adventum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si viderit inimicus, non póstibus impósitum ságuinem typi, sed fidélium ore lucéntem ságuinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspéxerit veritátem? Vis ut áliam hujus ságuinis scrutári virtútem? Volo. Unde primum cucúrrit inspicias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit : latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat mi-

les, latus láncea percússit, et exínde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait : Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

**R.** Empi estis pretio magno : \* Glorificáte, et portáte Deum in corpore vestro. **V.** Pretio empti estis : nolíte fieri servi hóminum. — Glorificáte.

**Lectio vij.**

**L**atus miles apéruit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occiderunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De latere sanguis et aqua. Nolo tam fáciie, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica, atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum et mysteriórum aquam illam, et ságuinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri rege-

neratióne, et renovatióne Spiritus sancti. Per baptísmata, inquam, et mystéria, quæ ex latere vidéntur esse proláta. Ex latere igitur suo Christus ædificávit Ecclésiám, sicut de latere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens : De corpore ejus, et de ósibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo latere Christus aquam nobis et ságuinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

**R.** Comméndat caritátem suam Deus in nobis : \* Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est. **V.** Multo igitur magis nunc justificáti in ságuine ipsius, salví érimus ab ira per ipsum. — Quóniam. **Gloría Patri.** Quóniam.

**In III. Nocturno.**

**Aña.** Exiit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúream vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo.

**Ps.** Ut quid Deus. 104.

**Aña.** Et bájulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur Calváriae, locum : ubi crucifixerunt eum.

**Ps.** Dómine Deus. 120.

**Aña.** Ut viderunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum láncea latus ejus apéruit, et continuo exiit sanguis et aqua.

**Ps.** Deus ultiónum. 123.

**V.** Christus diléxit nos. **R.** Et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo.

**Lectio sancti Evangelíi secúndum Joánnem.**

**Lectio vij. Cap. xix.** **I**n illo tempore : Cum accepisset Jesus acetum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et reliqua.

**Homília sancti Augustíni Epíscopi.**

**Tract. cxx. in Joánnem.**

**I**gilánti verbo Evangelísta usus est, ut non diceret : Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, apéruit : ut illic quodámodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est,